

Herold

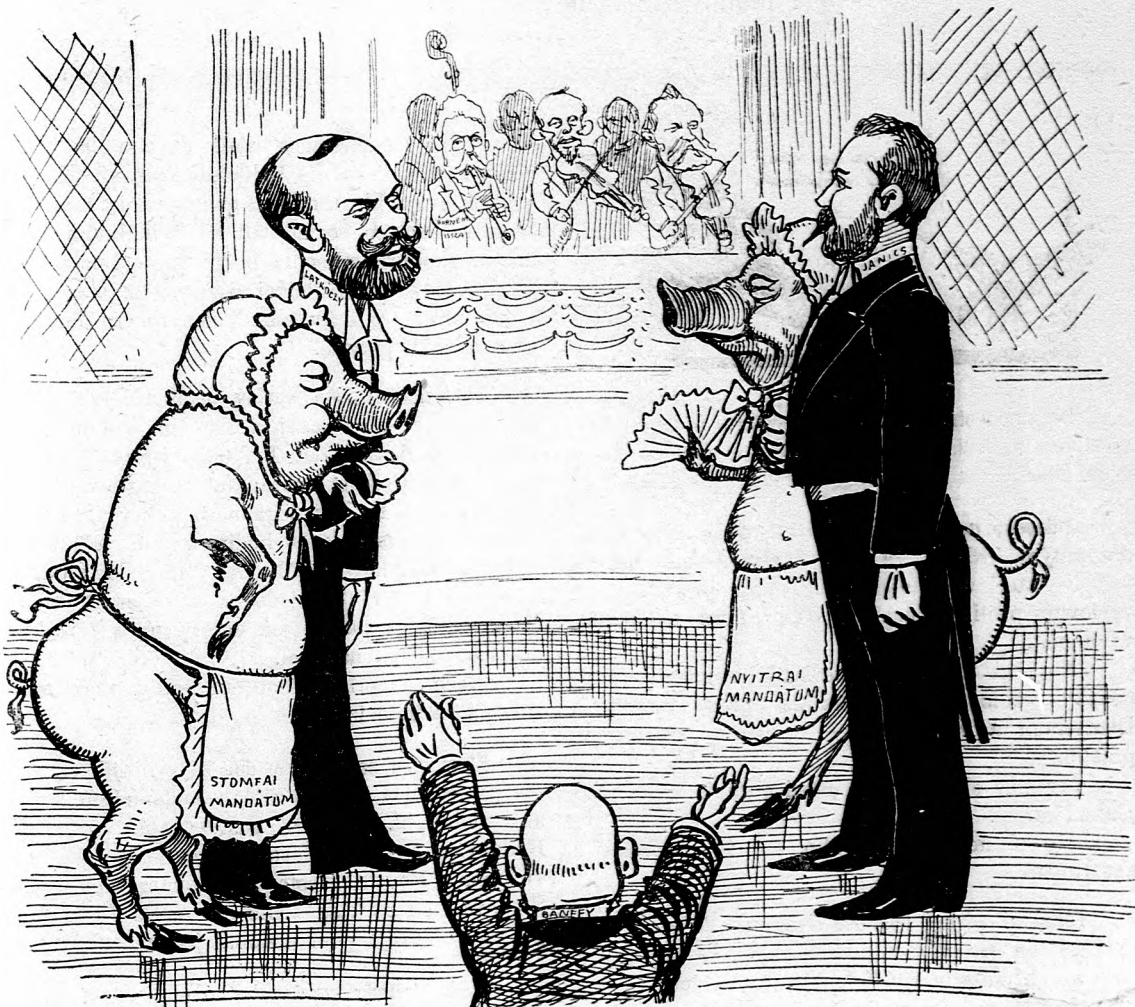
Redakcia a vydavateľstvo :
Budapešť, Zsibárus-utca 7. szám.

Na pol roka 1 zl.
Vychádza každú nedeľu.

Predplatná cena :
na celý rok 2 zlaté.

Politický kadril.

— Veľký svobodnomyselný bál. —

Bánffich: Tu sú tanečné páry!

Nitra a Stupava.

Nitra milá, Nitra i naša Stupava,
Vo vás je zničená, ľudom porazená
Liberálov sláva.

Veď bárs vo vás páni zverstvom zvíľazili,
Mravnú si porážku, smrtnú ranu fažkú
Navždy utržili.

Vo vás ľud statočný pred svetom vyznával,
Že zná svoju stranu, keď svoj život za ňu
V nebezpečie dával.

Bárs tie volby hnusné páni odobrili,
Tým nádej istejšiu v budúcnosť skvelejšiu
V nás len utvrdili.

Prijde doba volieb, snáď ju dožijeme;
Bratia, nedajme sa, pomôžu nebesá
Pohanov zmôžeme!

Šr.

Na mnohých miestach sa chystajú ľudové shromáždzenia vydržiať. Oh keby to len čím na viacerých miestach a aspoň každú nedeľu a sviatok bolo.

Židovské noviny nám výčitky robia a te s nadrapnutým hrdlom, že ľudová strana má takých vodeov: ktorí viac menej nie veľmi priateľsky sa vyslovujú proti pokoleniu krivého nosa a šmatlavých nôh.

No však to len nemôže žiadať nenakrivený židovský rozum, aby sme sa my pred Haasom a Deutsehom a vselijakým — gerom na brucho praskli.

My sme slobodní, neodvislí občania, a nie podplatení otroci.

My si nenecháme ucho ťahať ani frčky o nos trepať.

Teraz už zdravé povesie dýchame do seba, lebo uplynul ten čas, v ktorom bol zvyk, že daktory z cirkevných statkov žijúci hodnotár takých povolal k svojmu masnému stolu, ktorí sa viac rúbali za cirkevnú politiku, nežli za Krista.

To už i z „Kresfana“ viete, ct. čitatelia, že veľký syn Fraňo, toho Velikáša Ludvika Kossutha vystrelil svoju hlavu na poli politisovania. Len škoda, že sa splietol so socialnými a radikálnymi; medzi takými okolnosťami nenie div, jestli sa od neho odvrátila aj neodvisle smýšľajúci. Vďaka to už teraz cítime; a dve proti trom by sme postavili, že budúcnosť našu mienku potvrdí.

Liberalne otrocké noviny bedákajú, že jako to bude len pri všeobecnej volbe do snemu krajinského, keď tí kňazi ten ľud tak izgatujú.

Jako? Celkom dobre; ľud už vie svoju povinnosť, netreba ho ani izgatovať, dobrý izgatáš bol preňho Stupava, kde 36 hodín mrznul a hladoval; dobrý izgatáš boly preňho aj volby do stoličného výboru, pri ktorých ani dôverníkov nemali si voličia vyvoliť, lež slúžny, jak dajaký paša turecký im dľa sebevoľnosti natiskol.

Nech len prídu všeobecné volby, však sa ľud zavďačí za tieto izgatáše.

Ktosi nám na vedomie dal, že pri volbách si veddia predsedovia najviac zásluh nadobudnúť k tomu, aby mohli hl. župánmi zostať; starý príklad je Rudnayho, nový ale Bartala; tamten sa dokázal byť víťuzom v Novom Meste Považskom; tento ale v Stupave; ten za Tisu, tento ale za Bánffyho, predsa sú len títo dvaja páni podobní jedon druhému!!

Vláda nežiada nové colné územie, dost na tom, že ona môže slobodno mýtu podrobovať zem Uhorskú.

Divná vec je to, že tí teraz za bláznov vyhlásení veľikáši sú tí najmúdrejší ľudia.

Smutná vec je to veru, že zákon neposkytuje dostatočnej obrany k tomu, aby jednotlivý občan, chcel-li zostať medzi medzami počestnosti a statočnosti a nechce-li násilie upotrebiť, sa mohol brániť! Tak si vdychajú s barinami v priateľstve žijúci noví vitzá, ktorí ospravedlnili Nitru a Stupavu.

Židi, z ohľadu na svoje nosy a nohy, nechcú účasť brať na milleniumovej výstave čo banderisti, a tak neutvoria koňské banderium, lebo ináč by sa toho obávali, že i tu sa vtisknú na pred.

To ale nič nerobí, ani zajáca v spánku nemýli, však nám oni hodia kantár na hlavu pri výstave krajinskej, aby dajakú vynahradu si zabezpečili.

Poklady, ktoré na výstavu prichádzajú (od sultána, veľmužov, biskupov, panovníkov atď.) veľa hlavylámania pôsobia správcom, veci milleniumu sa týkajúce, aby ony zachránené boli. A veď nenie ľahšej veci od tohoto. Treba toto všetko zveriť na Karola Pulskýho, ktorý dotiaľ celkom vytriezvie.

Odrobinky.

I.

Židia sú dnes sveta páni,
Oni vládnu grošom,
Ktorý je v ich dlapách drzích
Hrozivým fokošom.

Vrukách ich dnes osud krajov,
Ich je moc i sláva;
Nono! každý fokoš tuším
Tiež dva konce máva!

II.

„Len tolko viem, že neviem nič“,
Tak riekol grécky mudre raz,
Bárs viac umu, než Bánffych hlava,
Jediný jeho zkrýval vlas.
No keby tak dnes z hrobu vstal,
By toto k vete tej dodal:
Viem, právo, pravda — bajonett,
Že dnes u liberálov;
Ich cieľ: posmrti — lucifer
A na tom svete — válov ...

Sr.

Sedliacky rozum.

Muž: Pravda, ženo, múdro som učinil, že som si dal život na 1000 zl. assekurovať.
Žena: Veru dobre; ale to by bolo príjemné, keby už tu bolo tých 1000 zl.

Pravdomluvný Fráter.

Dané slovo je podobné takému koňovi, ktorý jednú tisícú stál, teraz ale len koža sa dá na ňom zceňiť.

*

Civilné manželstvo je také, jako žabové stehno, ktoré páni pahltno za zuby pchajú; jednoduchý človek ale na to povie: Nech to parom hlee

*

Cirkevná politika je také ťažké jarmo, do ktorého sú katolíci zapriahnutí, kalvíni na nich zemoru, aby židi vpratať mohli osoh do vrecka.

*

Kepeň je taký, jako zásady liberálne; na klínce sa zavesí, ale i taký, jako presvedčenie liberálov, prevracať sa dá.

*

Mnohí spisovatelia sú takí, jako hus: perie mu ošklbú.

*

Daktory kupec je taký, jako lumpy: nevládze dlhy platiť.

*

Karty sú také, jako neokrúchaný kral: hrajú sa snimi.

*

Judapešť je taký, jako puklý hrniec: odrotovaný.

*

Polícia v Judapešti je taká: jako šmirgľový papier: surová.

*

Nestatočné noviny bez rázu sú drahé, jako arabský kôň: ale sa dajú zakúpiť.

*

Bič je taký, jako jazyk macochy: plieska.

*

Radši pojdem zdravý pešky: nežli v šmatľavom stave na koči.

*

Radši sa nechám na zad tísnuť, nežli bych mal svojim napredovaním zásadám liberálnym na pomoci byť.

*

Radši vidím Ugrona na somárovi, nežli Itviša na koni.

*

Radši nech umrem, nežli bych mal aj len kraj masného hrnca liberálneho obliznuť.

*

Istý znak.

— Čujete vy, nadlesník! Akoby sa tam dačo hýbalo.
 — Strelte len, p. knieža celkom uspokojeno, zlo sa na
 žiaden pád prihodit' nemôže. Keď trafíte, to je pod is tým
 honiē; keď nie; v tom páde to srna bude.

Dobrá rada.

— Čo chyba tvojim hodinkám?
 — Nič, len ruky sa vždy styknú.
 — Nenie ľahšie, nežli tomu odpomôcť.
 — Jako?
 Zlom jednu z nich.

Chýrnik.

Pre hrnciarov.

Ponevác ľudová strana zákazou sa vyhraža ma-
 sným hrncom, preto vyzývame hrnciarov, aby miesto
 týchto mocnejších a stálejších narobili, potom sa
 predajú.

V miestnosti úradnej.

Predstavený celkom bez seba od jedu fučí:
 Do krémy chodiť, karty sa hrať, to viete! Váš
 kabát ešte i teraz vinom razi! Až sa tak valí z
 neho ten liehový zápach. Pfu!
 Ale prosím úctive.
 Ticho buďte, nehubujte; ani muk!
 Ale prosím, však váš kabát je teraz na mne.

Na fare.

Pochváľem pán Ježiš Kristus!
 Na veky. Amen!
 Prosím ponižene, mám smrtný pád. Jedno z
 mojich malých detí prestalo dnes konať ťažký beh
 zemského života.
 A čo bolo tomu chudiatku?
 No prosím úctive a ponižene; ono od kedy len

svetlo sveta uzrelo, vždy sa cítilo byť slabým na
 mechy pľúcové, pred tým ale nebolo v tejto galibe
 tak hlboko.

Bol lekár uňho?

Prosím uctive, dvakrát som premeral cestu k
 nemu, on ale také požiadavky činil, abych ja ho k
 nemu dovliekol. Hm! Drahý velebníčku: ja som an-
 jelské city pestoval v hlbine môjho srdca k môjmu
 dieťatu; tento židovský doktor ale je na odpor
 životu.

Čo sa pohrábu tých ako mienite?

Tedy prosil bych Vašnosť milostivú ešte dnes
 bychl bol rád pochovaniu podrobený a vložení
 do rakeve.

Či máte dajakú žiadosť?

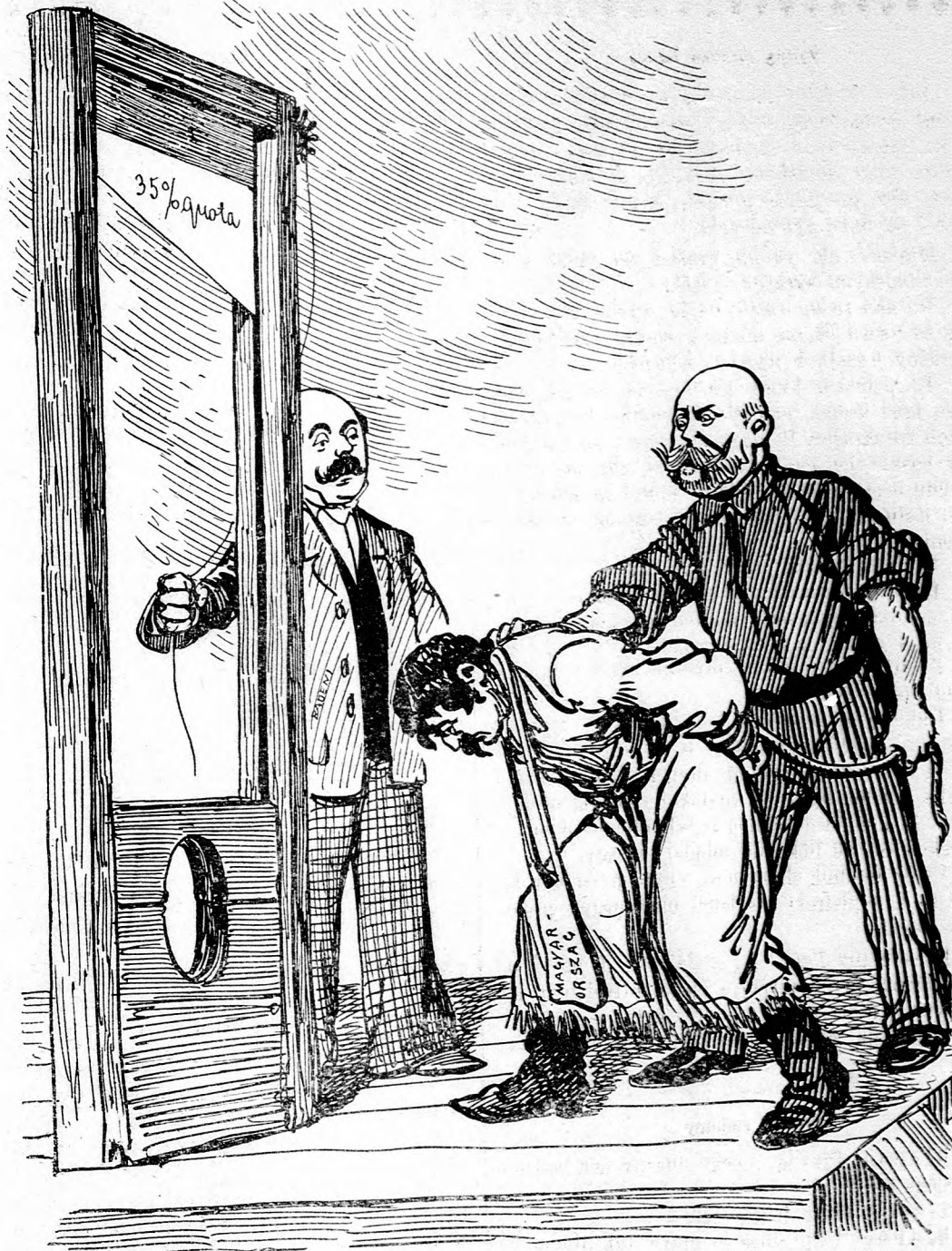
Nič inšie, jako aby sa ešte ohlásily i tie ná-
 doby cirkevne v cintorine sa nachádzajúce, aby tak
 skrze ich blahol obrady pohrábne žiadnej krivdy
 nemaly.

V Judapešti.

Prosím pekne, kde je tu dom pošty?
 Vidíte ten dom na rohu?
 Áno, vidím.
 No teda: to ešte nenie pošty dom.

Z historie politického týždňa.

Bánffich vchádza do zvýšenia kvóty, čili:

Hospodárske záujmy do jatky sa vlečú.

— ❧ Anekdoty Herkó Pátra. ❧ —

Vyššie mravné nauky.

Jedon minister maďarský pre malicherné maličkosti prepustil zo služby jedneho sebe podriadeného. Naplašená a strachom až po uši naplnená panička toho úradského zaskočila do stavania ministra, aby pre muža pre seba a pre dietky chlobíok i na ďalej vyrododovala.

Minister ale pýchu vrazil do ľahov svojej tvári, úradskými výrazmi zručal:

No ako sa opovážite na to myslieť si: či neviete že osúd už raz úradnou cestou vyrieknutý a potvrdený nenie k preinakšeniu.

Ta panička, ktorá trochu i za ušama mala, nielen pred ušama, neprišla do zmatku, lež priniesla i svoju čarokrásnu 16 ročnú dievčicu, zas len ruky nehy boskávajúc pánu excellentovi, aby aspoň vyrástnutú dcéru vzal do ohľadu, ktorej sa šťastie šikuje; jestli ale otiec bez chleba zostane, všetkému je koniec.

Minister posadil prosiace, reknúc:

Už tedy predsa len musím si to ja rozväziť a dačo múdreho vymysleť; no len sa berte domov, však sa dozviete, čo z toho vypáli.

Za tri dni ten štátny úradník zas vládnuť so svojim predošlým stavom.

Dakolkými dňami po tom, čo sa to stalo, v jedon večer zachlope minister u toho istého úradníka na dvere a sa vpratal dnuka; blahoželel tej slečinke k tomu šťastiu a ju takého šťastia účastnú spravil, že pohládzal svojou excellentnou rukou ministerskou ružové líčka tej mladej nevesty.

Vtedy úradník stane hore, chytí dcéru za ruku, obráti sa k ministrovi a s istou obratnosťou prehovori k nemu:

Excellentný Pane! Aj zasľúbenie mojej dcéry je už osúdom vyrieknutým a naším privolením potvrdeným, a preto nenie k preináčeni; a z tej príčiny nemôžete a nesmiete pohládzať líca dcéry mojej.

Sviatok rodinný.

Chlapec: Pravda otiecko dnešný deň budeme každoročne svätiť?

Otiec: A prečo leúško môj.

Chlapec: Lebo dnes je práve rok tomu, čo sme fa s mamou v žalári navštívili.

Obratnosť.

Zahradník zazre na hruške kmína, ktorý sa ukrýva.

— Čo tam robíš, ty loptoš?

— Prosím, môj priateľ chce hrušky kradnúť.

— A ty?

— Ja som sa sem vydriapal, abych ho odhovoriť; čo sa mi aj podarilo, lebo on už uprskol.

Skromnosť.

Samo Goldstein (na ostove Margaretskom): Nho, Rufka, poď a prechádzajme sa tuho po ceste, nech nás pozdraví kráľovské knieža Jozef.

Kto povedal viac?

Jedon veľkobruchatý švábisko sa vystatoval, že Nemecko už veľmi pokročilo, lebo vraj u nich sú také továrne, v ktorých na jednom rohu, keď sa vopchá celá jedla a sirkový kvet; na druhom konci celé fúry siriek výndu.

Horniak: No to u nás v Trenčansku sú inakšie pálenice; lebo tam na jednom konci dnuka sa dávajú zemiaky; a na druhom konci už celkom na smrť spitý ľudia vychádzajú.

Odhuševnený Kubko.

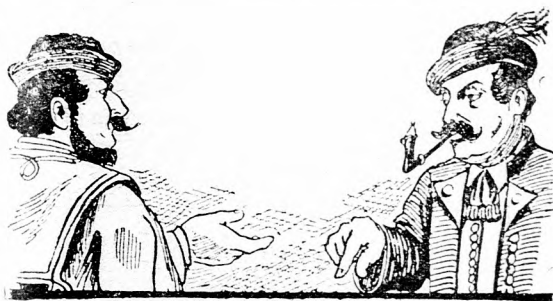
Kubko v (sklepe k jednej sedliacke): Prečo by ste si vy nekhúpila z tohoto barchetu; však jeho on tak mocný, že až po deň súdny vytrvá a z toho si vy pre vaše dieťa už rokami vopred spraviť môžete rucho.

Židovski gigerlik.

— Cho, thy už mháš aj rhučník, tho si thy felmy friškho judapeštanski gigerlikom ošthal.

Pavel Otázka — a Ján Odpoveď.

— No čujete môj drahý kmotričku, to je už len veľmi podivu hodná a nepekná vec, že Kossuthisti, ktorí sa pridržajú Eötvöša, jako podošva čižmy, sa nazývajú neodvisliakmi, a predsa s telom a dušou tisknú napred tácky vlády židovským liberalismom naplnené, ktorý nepozná vlasti a národnosti.

— No, medzi štyrma očima tu pred vami vám miesto odpovede na vedomie dávam, že mne sa to dobre vmesti do mojích modzgov, lebo však už i také meno si vybrala tá strana a sebe na čelo vylepila, dľa ktorého iné ani očakávať nemôžem.

— Akože to vy myslíte a rozumiete, povedte mi, lebo vaša reč prevyšuje môj rozum?

— No tak, že ponevác tá strana si vylepila na čelo meno toho, ktorý i za tajomníka si vyvolil človeka s hrbatým nosom, teda i ráz celej strany nemôže byť inakší.

— Ešte sa vás chcem dačo pýtať, jestli vás neopúšťa už svätá trpezlivosť; povedzte mi, prečo tak meľmi zastáva minister náboženstva (?) Wlassič toho beznáboženského profesora v Solnoku?

— Lebo sa dobre poznajú jedon druhého a vedia, že tak sa delia jedon od druhého, jako studeno od huspeniny ači švábky od zemiakov, abo huncút od figliara; obá brnkajú strunu basy diablovej a tléú buben podzemského.

— Ale majteže so mnou trpezlivosť, keď vás ešte i ďalej unujem s mojimi otázkami, ktorých veru je mnoho zarytých do mojích modzgov, ja ale len dakoľko chcem z nich uviest.

— Či je ten šalbír, ktorý iné magíruje, jako čo verí; abo ten, ktorý iné verí, jako čo učí? . . . Ja myslím, že obá sú vyzlečení zo statočnosti.

— Prečo sa nechce ľudová strana milleniumu tešiť a sa ho súčasťníť?

— Keby medzi predavými kariet milleumových nebolo toľko krivonosých, to by ťažká otázka bola, takto ale ďalšia odpoveď by zbytočná bola.

Trefný vtip.

Sudea: Hej priateľu, vy ste zažalovaný, že ste na silu vzal Michalovi Fajnorovi jedno praso.

Obžalovaný: Pravdaže na silu; čo ja môžem za to, že on o nechcelo dobrovoľne ist.

Hepp Icigové dobré žiadosti.

Nech khrajinský khat preukáže na thebe sfoju fýbornú obratnosť.

Nech čím skhorej, bhárs aj f najbhlížšie dni celý sfet obdifuje tfoj phomník na cinto:ine.

Prajem tí zo srdea a čriev, abys bol nebohým milionarom.

Mhózes, bha nech mushíš čím skhorej do Illhavy zábavnú cestu prekonath, ale phod ochranou dfoch zhandhárof.

Sthiahni s jednhej lískhy dfe khóže, a z tej dhruhej shi dhaj zhimný khabát spravith.

Uphadni do tazskhej choroby, abhys mhal phrilezitost z nhej fyzdrafit.

Žartová obrázková hádka.

Tu je plechavi Schlesinger Sámó,
Ale kde jest jeho pani mámo?
(Nech sa páči najst hu.)

Listaren redakcie.

Bánska-Bystrica: A. Dl. Vaše riadky som úplne neporozumel, lebo ja ešte len tretí týdeň redigujem „Herkó Pátra“. Rácte len dopisovať, rukopisy slečniek sú nám vítané. Pravopis dra Cambela je k dostaniu u hocktorého knihkupea za 1.20 zl.; menovite ale u Horovitza v Trnave.

Bojnice. P. P. Z predošleho odkazu vidíte, že by mi veľmi ťažko bolo odpovedať na otázku, ktorej pôvod mána čo redaktora „Herkó Pátra“ predbehol dakolkými týždňami.

Do Zniova. F. M. Detto čili toiste odkazujeme. Zákopes. Mariška Kl. Vaše anekdoty prehlíadneme a dla možnosti uverejnime; prosíme vašu mravnú podporu čím časlejšie.

Čachtice. R. Bl. Ja som si vždy myslel, že k vám viac čisiel chodí z Herkó Pátra. By ste mohol snáď dačo i vy v záujme tlače krestanského ducha vyvieš. Suže tej nádeje, že ch. obecenstvo s dňa na deň bude s našimi novinkami spokojnejšie. Viac oči viac vidí; chyby spatrene prosíme len smelo nám sdeliť, dla možnosti chceme sa zblížovať k dokonálosti.

Vyzvanie k predplateniu.

Moji drahí čitatelia, nová štvrť je tu. Vyzývame vás my teraz zase k predplatku. Naše noviny to veľmi rady činia, že ľudu vždy vďačne oči otvoria. Bičujeme my fõišpánov, liberálnych ablegátov, Lenže by sme vyžiť mohli, potrebujeme aj grošov. Nešamjeme ani židov, nech majú hoc kolko groší. Herkó Páter týchto pánov vždy len dobrý móres učí. Hólem, sólem, hepp, hepp hepp! Len predplatiť treba hneď.

Prosba.

Prosíme etené čítajúce slovenské obecenstvo, aby nezťažovalo si niekedy niečo nám do redakcie zaslať, aby sme to v našom časopise mohli uverejniť. Veľmi sa hodia nám anekdoty, humoristické rozprávočky, humoristické verše, menovite ktoré sa týkajú vyvoleného národa. Môžu byť karhané aj vidiecke liberálne časopisy, a iné tým podobné firmy. Prosíme teda nie len hmotnú, ale aj o mravnú podporu, aby náš časopis mohol byť čím zábavnejší a aby mohol tým lepšie všetkým slušným požiadavkám vyhovieť.

S hlbokou úctou

Redakcia Herko Pátra.

Majiteľ a zodpovedný redaktor:

Jufo Markoš.

Hlavný pracovník: Napoleon Janda.

Tlačou „Pátrie“ Budapešť, Üllői-ut (Köztelek).